

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/177/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617209078
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6617209078.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, IČO: 24785199, Česká republika, zastúpeného ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Ul. Svornosti 43, 821 09 Bratislava, IČO: 47255773, proti žalovanému Q. P., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom XXX XX Y. XX, zastúpenému JUDr. Romanom Juríkom, advokátom so sídlom Jazerná 19, 940 71 Nové Zámky, o zaplatenie 430,- eur s príslušenstvom a o protižalobe o primerané finančné zadostučinenie 500,-eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 9Csp/175/2017-166 zo dňa 24.01.2018 takto

rozhodol:

I. Čiastočné späťvzatie žaloby pripúšťa, rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 9Csp/175/2017-166 zo dňa 24.01.2018 v časti výroku o zamietnutí žaloby o sumu 257,50 eur (časť I. výroku) a v časti výroku o trovách konania zo sporu o zaplatenie 430,- eur (IV. výrok) z r u š u j e a konanie v tejto časti z a s t a v u j e.

II. Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým žalobu o zaplatenie sumy 172,50 eur a príslušenstva zo sumy 430,- eur zamietol (časť I. výroku), vo výroku o uložení povinnosti zaplatiť finančné zadostučinenie vo výške 100,- eur (II. výrok), v časti výroku o trovách konania zo sporu o vzájomnej žalobe (časť IV. výroku) a vo výroku o tom, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (V. výrok) p o t v r d z u j e.

III. Odvolanie žalobcu proti výroku o zamietnutí vzájomnej žaloby po výšku 400,- eur (III. výrok) o d m i e t a.

IV. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie o zaplatenie istiny 430,- eur a na náhradu trov celého odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 24.01.2018 zamietol žalobu o zaplatenie 430,- eur s príslušenstvom (I. výrok), žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému finančné zadostučinenie vo výške 100,- eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (II. výrok), vo zvyšku po výšku 400,- eur vzájomnú žalobu žalovaného proti žalobcovi zamietol (III. výrok), žalovanému priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100% zo sporu o zaplatenie 430,- eur a zo sporu o vzájomnej žalobe (IV. výrok). Vyslovil, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (V. výrok).

1.1. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania začatého 27.06.2017 bolo zaplatenie 430,- eur na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 569140470, uzatvorenej dňa 03.05.2013 medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu Provident Financial, s. r. o., Bratislava. Bezúčelový úver poskytnutý vo výške 500,- eur v hotovosti pri podpise zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať v 60-tich týždenných splátkach, z ktorých prvá bola splatná 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, t. j. 10.05.2013 a posledná 27.06.2014. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť aj náklady 172,50 eur spojené s úverom, zahŕňajúce zmluvný úrok a administratívny poplatok. Súčasne s úverovou zmluvou žalovaný uzavrel zmluvu o zabezpečení splátok úveru, zahŕňajúcu výber splátok prostredníctvom splnomocneného obchodného zástupcu každý týždeň v hotovosti v mieste na to určenom. Žalovaný sa zaviazal uhradiť fixnú sumu 257,50 eur v 60 splátkach, splatných spoločne so splátkami úveru. Zmluva o zabezpečení splátok úveru bola uzatvorená 03.05.2013, pred prijatím § 9 ods. 12, 13 zák. č. 129/2010 Z. z. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť celkovo 930,- eur (z toho istinu 500,- eur, úrok a administratívny poplatok vyjadrený fixnou čiastkou po celé obdobie trvania úveru 172,50 eur a zabezpečenie splátok úveru 257,50 eur) v 60 splátkach po 15,50 eur týždenne; pôvodnému veriteľovi zaplatil 583,80 eur. S účinnosťou k 16.12.2016 došlo zmluvou o postúpení pohľadávok z toho istého dňa k postúpeniu pohľadávky na žalobcu. Žalovanému bola zmena v osobe veriteľa oznámená listom zo 16.12.2016. Hodnota postúpenej pohľadávky činila celkom 430,- eur, zaplatenia ktorých sa domáhal žalobca touto žalobou.

1.2. Okresný súd Lučenec vydal dňa 31.08.2017 platobný rozkaz č. k. 9Csp/175/2017-55, proti ktorému žalovaný podal odpor a vzájomnou žalobou si uplatnil primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- eur. Uznesením č. k. 9Csp/175/2017-95 zo dňa 28.09.2017, právoplatným dňa 04.10.2017, okresný súd platobný rozkaz zrušil.

1.3. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalovaný ako dlžník uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom dňa 03.05.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 569140470, predmetom ktorej bol spotrebiteľský úver vo výške 500,- eur. Celkové náklady žalovaného boli tvorené súčtom úroku a poplatku za garantovanú službu a celková čiastka, ktorú bol zákazník povinný zaplatiť 672,50 eur. Úroková sadzba bola dohodnutá na 22,38% ročne zo sumy úveru (72,- eur) a poplatok za garantovanú službu sumou 100,50 eur. RPMN bola vo výške 70,38 % a jej priemerná hodnota 47,29 %. Žalovaný mal ako zákazník splatiť dlžnú sumu v 60-tich týždenných splátkach. Výška prvej až predposlednej splátky bola 11,21 eur, výška poslednej 11,11 eur. Úver bol poskytnutý na dobu 60 týždňov, termín splatnosti poslednej splátky, a teda aj konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy bol siedmy deň šesťdesiateho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Splatnosť prvej splátky nastala 7. kalendárny dňom po uzavretí zmluvy, splatnosť každej splátky 7. kalendárny dňom po splatnosti predchádzajúcej splátky. Dňa 03.05.2013 bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzatvorená zmluva o zabezpečení splátok úveru, ktorou sa právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ zaviazal žalobcovi (správne má byť uvedenému, pozn. odvolacieho súdu) ako zákazníkovi za odmenu počas splatnosti zmluvy pravidelne poskytovať služby, okrem iného od neho preberať peňažné sumy určené na úhrady splátok spotrebiteľského úveru a žalovaný sa zaviazal za poskytnutie tejto služby zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu celkovú odmenu vo výške 257,50 eur v 60-tich pravidelných týždenných splátkach, a to v 59 splátkach po 4,29 eur a v 60. splátke vo výške 4,39 eur počas doby splácania úveru. Žalovaný pôvodnému veriteľovi zaplatil celkom 583,80 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016 došlo s účinnosťou ku dňu 16.12.2016 k postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti Provident Financial, s. r. o., Bratislava na žalobcu. Predžalobnou výzvou zo dňa 11.05.2017 žalobca oznámil žalovanému, že sa stal vlastníkom pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 569140470, uzavretej medzi spoločnosťou Provident Financial, s. r. o. a žalovaným, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016. Súčasne upozornil žalovaného, že pokiaľ pohľadávku nezaplatí, bude ju vymáhať prostredníctvom súdu. Žalobca predžalobnú výzvu na zaplatenie pohľadávky posielal na adresu Q. P., Y. XX ako doporučenú zásielku dňa 02.06.2017. Provident Financial, s. r. o. oznámil žalovanému postúpenie pohľadávok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 569140470 zo dňa 03.05.2013 a zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa 03.05.2013 doporučenou zásielkou na adresu Y. 36 dňa 03.01.2017.

1.4. Po citácii ustanovení § 2 písm. g), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. b), d), § 19 ods. 2 zákona č.129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia oboch zmlúv (03.05.2013, ďalej tiež „ZoSÚ“), § 3 ods. 1, § 39, § 52a ods. 1, 2, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) a § 147 ods. 1 - 3 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „C.s.p.“) súd prvej inštancie konštatoval, že nebolo sporné, že medzi

právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá spotrebiteľská zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 569140470 dňa 03.05.2013. Po súdnej kontrole jej náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f), k), j) ZoSÚ a aplikujúc závery Súdneho dvora Európskej únie v rozhodnutí C-42/15 z 09. novembra 2016 vo veci Home Credit Slovakia, a. s. c/a Z. M. uviedol, že táto zmluva bola uzavretá v písomnej forme a obsahuje náležitosti zakotvené v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f), k) ZoSÚ, avšak ročná percentuálna miera nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ) je uvedená v neprospech spotrebiteľa. S odkazom na § 19 ods. 2 ZoSÚ okresný súd uviedol, že za doplnkovú službu (inkasovanie splátok), dohodnutú stranami sporu osobitnou zmluvou bol žalovaný povinný platiť osobitne odmenu inkudovanú v splátkach úveru. Zmluva o doplnkovej službe zabezpečenia splátok bola podmienkou poskytnutia úveru za podmienok uvedených v úverovej zmluve. Žalovaný potreboval finančné prostriedky, a aby ich získal, musel podpísať dohodu o doplnkovej službe k zmluve o úvere. Navyiac obchodný zástupca žalovaného bol odmeňovaný v závislosti od výšky sumy výberu splátok od jednotlivých klientov. Obchodný zástupca mal teda aj vlastný ekonomický záujem na uzatvorení zmluvy o garantovanom výbere splátok. V súlade s § 52a OZ ide o prípad, keď z povahy zmlúv ako aj stranám pri uzatváraní zmlúv známeho účelu je zrejmé, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé a náklady spojené s doplnkovou službou mali byť započítané do ročnej percentuálnej priemernej miery nákladov, nakoľko ide o dodatočné náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Žalobca v písomnom vyjadrení uviedol, že platbu odmeny v zmysle zmluvy o garantovanej službe do RPMN nezahrnul, takže táto otázka nebola medzi žalobcom a žalovaným spornou. Žalovaný bol v ťaživej finančnej situácii a okresný súd uveril, že nebol poskytovateľom úveru oboznámený s podmienkami z o úvere a zmluvy o doplnkovej službe. Žalobca (správne má byť uvedený žalovaný, pozn. odvolacieho súdu) nemal možnosť zvoliť si iný ako poskytovateľom úveru ponúknutý spôsob platenia, keď výška odmeny za doplnkovú službu 257,50 eur bola percentuálne vyššia ako 50% z poskytnutého úveru (500,- eur). Okresný súd uveril žalovanému, ktorý bol v ťaživej finančnej situácii a potreboval finančné prostriedky ihneď, že zmluva o zabezpečení splátok úveru bola podmienkou uzavretia zmluvy o úvere, plnenie z ktorej je predmetom sporu. Okresný súd považoval zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ. Spôsob platenia úveru viedol súd prvej inštancie k záveru, že odmena dohodnutá v zmluve o zabezpečení splátok úveru mala byť započítaná do ročnej priemernej miery nákladov. Okresný súd sa stotožnil s tvrdeniami žalobcu, že zmluva o doplnkovej službe má vo vzťahu k zmluve o úvere akcesorickú povahu a jej zánik bol viazaný na zánik zmluvy o úvere. Nestotožnil sa s jeho tvrdením o tom, že zmluva o doplnkovej službe nebola podmienkou získania úveru. Stav, kedy zmluva o zabezpečení splátok úveru bola podmienkou úverovej zmluvy pri inkasovaní poplatku viac ako 50% z poskytnutého úveru, nezapočítaného do RPMN, čím sa úver poskytnutý spotrebiteľovi neprimerane navyšuje, je podľa názoru okresného súdu konaním rozporným s dobrými mravmi najmä z hľadiska priebehu negociačného procesu. Zmluvu je potom v tomto smere potrebné považovať za absolútne neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka.

1.5. Okresný súd zistil aktívnu legitímáciu žalobcu na podanie žaloby o plnenie zo zmluvy o úvere č. 569140470 zo dňa 03.05.2013 vzhľadom na postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom s účinnosťou ku dňu 16.12.2016 na žalobcu, ktoré bolo v súlade so zákonom oznámené žalovanému dlžníkovi.

1.6. S odkazom na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa súd prvej inštancie konštatoval, že priemerný spotrebiteľ v zložitej finančnej situácii si dobrovoľne nemôže zvoliť možnosť splácania splátok za odmenu v rozsahu viac ako 50% z poskytnutého úveru. Zmluva o doplnkovej službe bola podmienkou uzavretia úverovej zmluvy, čím sa úver pre spotrebiteľa značne navýšil. Takéto konanie možno hodnotiť zo strany právneho predchodcu žalobcu ako rozporné s dobrými mravmi, keď spotrebiteľ by mal za poskytnutých 500,- eur zaplatiť zmluvné úroky, garančný poplatok a poplatok za doplnkovú službu. Poskytovateľ úveru v rozpore s dobrými mravmi vystavil spotrebiteľa finančnej záťaži a porušil jeho práva, preto je dôvodné, aby zaplatil primerané finančné zadost'učinenie, ktorého výška sa spravuje úvahou súdu. Súd prvej inštancie zohľadnil, že žalovaný spotrebiteľ sa musel podrobiť súdnemu konaniu, v ktorom bolo súdom ustálené, že zmluva o úvere bola uzavretá spolu s doplnkovou službou v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Právny predchodca žalobcu použil nekalú obchodnú praktiku, zanedbal odbornú starostlivosť pri posudzovaní solventnosti žalovaného, takže je dôvodné, aby výška finančného zadost'učinenia bola určená sumou 100,- eur. Okresný súd zohľadnil aj výšku skutočne poskytnutých finančných prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu, takže finančné zadost'učinenie navrhnuté žalovaným v protižalobe je neprimerane vysoké. Pokiaľ došlo k platnému postúpeniu pohľadávok zo zmluvy o úvere, žalobca je pasívne legitímovaný v spore o finančné zadost'učinenie.

1.7. V súlade s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p. okresný súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu zo žaloby o zaplatenie 430,- eur aj z protižaloby o finančné zadostučinenie. Uviedol, že zásadu úspechu je potrebné uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu. Žalovaný bol úspešný v spore o zaplatenie 430,- eur aj o protižalobe o finančné zadostučinenie, výška ktorého bola ponechaná na úvahe súdu.

2. Proti celému rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) v zákonnej lehote odvolanie namietajúc nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku).

2.1. Odvolateľ nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že úver bol bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nesprávneho uvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa, pretože náklady spojené s doplnkovou službou mali byť započítané do ročnej percentuálnej miery nákladov. Zmluvu o úvere a zmluvu o zabezpečení splátok úveru nie je podľa žalobcu možné pokladať za jeden záväzok, ale ide o dve od seba nezávislé zmluvy a dva samostatné nároky. Zmluva o zabezpečení splátok úveru je samostatnou spotrebiteľskou zmluvou o poskytnutí dobrovoľnej doplnkovej služby zabezpečenia splátok úveru, ktorá spočívala najmä vo výbere splátok priamo v mieste bydliska klienta alebo v inom mieste podľa určenia klienta prostredníctvom obchodného zástupcu. Samostatný nárok nemožno započítavať do príslušenstva zmluvy o úvere. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/312/2011. Zmluva o zabezpečení splátok úveru nebola podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere; rovnakého názoru bol aj Okresný súd Topoľčany v rozhodnutí z 25.03.2015 sp. zn. 7C/138/2014. Zmluvu o zabezpečení splátok úveru nemožno zahŕňať do celkovej RPMN zmluvy o úvere a zmluvu o úvere nie je možné považovať za neplatnú z dôvodu nesprávneho uvedenia RPMN. Zmluva o zabezpečení splátok úveru a zmluva o úvere na seba vzájomne neodkazujú. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že dlžnú čiastku je možné uhradiť aj splátkami prevodom na účet. Žalovaný mal sám možnosť zhodnotiť, či túto službu využije alebo nie. Rovnako mal možnosť posúdiť, či chce uzatvoriť zmluvu o úvere, k jej podpísaniu nebol donútený.

2.2. Nárok na finančné zadostučinenie môže podľa odvolateľa uplatniť iba spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práv. Poukázal na § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a uviedol, že spotrebiteľ musí ako aktívne legitimovaný podať na súd žalobu, v rámci ktorej bude namietat porušenie svojich práv. Žalovaný žiadnym spôsobom neodôvodnil výšku požadovaného finančného zadostučinenia. Nárok na finančné zadostučinenie je podľa odvolateľa uplatňovaný na základe bližšie nešpecifikovaného tvrdenia ohľadom neprijateľných podmienok. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/9/2015 je potrebné finančné zadostučinenie vnímať ako satisfakciu za psychickú ujmu, ktorá bola spôsobená žalobkyni v období splácania úveru. Odvolateľ nie je toho názoru, že by žalobcovi bola spôsobená psychická ujma, nepovažuje za dostatočne naplnené podmienky na primerané finančné zadostučinenie. Sankciou pre veriteľa uplatňujúceho neprijateľné zmluvné podmienky môže byť napr. zamietnutie príslušenstva zo zmluvy o úvere. Ak by súd v každom prípade, kedy veriteľ riadne neoverí solventnosť dlžníka, priznal primerané finančné zadostučinenie, na slovenskom trhu by to v poskytovaní spotrebiteľských úverov viedlo k neprimeranému zaťaženiu veriteľa pri poskytovaní finančných prostriedkov. Právny predchodca veriteľa sa sústredil na skupiny spotrebiteľov, ktoré by kvôli solventnosti pôžičku nezískali napr. od banky, na čo okresný súd vôbec neprihliadal.

2.3. Nie je možné priznať primerané finančné zadostučinenie od súčasného veriteľa, lebo na neho neboli postúpené pasíva pohľadávky, nie je zodpovedný za dlhy a záväzky vyplývajúce zo zmlúv o úvere pôvodného veriteľa Provident Financial, s. r. o.. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu „zamietol a vec vrátil na ďalšie konanie.“

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na potrebu zaoberať sa včasnosťou podaného odvolania, pretože v odvolaní datovanom 29.03.2018 a opatrenom pečiatkou podateľne súdu s dátumom 03.04.2018 nie sú uvedené odvolacie dôvody. Podrobné odôvodnenie odvolania aj s uvedením odvolacích dôvodov je vytvorené s dátumom 05.04.2018, čo nemusí byť správny údaj. Užívateľ portálu eŽaloby nevidí dátumy na formulároch. Obsahové náležitosti odvolania sú uvedené v § 363 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) a patria medzi ne aj odvolacie dôvody, ktoré možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

3.1. Žalobca podľa žalovaného dostatočne nevysvetlil, v čom spočíva nesprávnosť aplikácie § 9 ods. 1 písm. h) v spojení s § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z. a § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka na zistený skutkový stav. Jeho argumentácia o samostatnosti a nezávislosti oboch zmlúv nemá oporu v skutkových zisteniach okresného súdu, ktoré odvolateľ nenamieta.

3.2. Súhlasil s odvolateľom, že primerané finančné zadostučinenie možno spotrebiteľovi priznať len ak sa úspešne domáha svojich práv. Nie je však povinný podať samostatnú žalobu, aj vzájomná žaloba je procesný úkon žalobcu, pri ktorom sa musí skúmať vecná legitímácia strán sporu.

3.3. Nestotožnil sa s názorom žalobcu o absencii jeho pasívnej legitímácie vo vzťahu k vzájomnej žalobe. Žalobca aktívne uplatnil neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky voči žalovanému, ktorého právny predchodca nemôže byť pasívne legitimovaný, lebo nie je stranou sporu.

3.4. Právny predchodca žalobcu nedávno vstúpil do likvidácie a zmenil si obchodné meno na Endepro, s.r.o. v likvidácii, čomu predchádzalo uzatváranie zmlúv o postúpení pohľadávok v značnom rozsahu práve na žalobcu. Tento subjekt sa snaží zbaviť akejkolvek zodpovednosti za záväzky, o svoje práva sa ale naďalej stará prostredníctvom žalobcu. Nebankový veriteľ sa snaží zjavne zmiznúť z trhu, vyhnúť sa zodpovednosti za záväzky, no naďalej si uplatňovať práva. Žalovaný úver nielen splatil, ale aj preplatil. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil uplatniac si nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V prípade oneskorene podaného odvolania alebo oneskoreného rozšírenia odvolacích dôvodov navrhol odmietnutie odvolania.

4. Dňa 14.06.2018 bolo súdu prvej inštancie doručené čiastočné späťvzatie žaloby o sumu 257,50 eur, predstavujúcu odmenu zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru. Žalobca teda požadoval úhradu sumy 172,50 eur a trov konania. Odvolací súd by sa mal teda podľa odvolateľa zaoberať len odvolaním proti finančnému zadostučineniu, priznanému v rozsudku.

5. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu prejavil s čiastočným späťvzatím žaloby súhlas. Vzhľadom na procesné zavinenie zastavenia konania žalobcom si uplatnil v tejto časti nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C.s.p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C.s.p.. Rozsudok okresného súdu bol právnenému zástupcovi žalobcu doručený dňa 15.03.2018, posledný deň na podanie odvolania pripadol na deň 03.04.2018, nakoľko dni 30.03.2018 - 02.04.2018 boli dňami pracovného voľna (Veľká noc). Odvolanie žalobcu datované dňom 29.03.2018, ktoré neobsahuje odvolacie dôvody, je opatrené pečiatkou podateľne okresného súdu s dátumom 03.04.2018, ale ako zistil odvolací súd, elektronicky bolo podané už dňa 29.03.2018. Jeho doplnenie, opatrené pečiatkou podateľne okresného súdu s dátumom 05.04.2018, obsahujúce odvolacie dôvody aj všetky náležitosti odvolania, datované dňom 03.04.2018, bolo elektronicky podané včas dňa 03.04.2018. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní (ne)došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.). Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým žalobu o zaplatenie sumy 172,50 eur a príslušenstva zo sumy 430,- eur zamietol (časť I. výroku), vo výroku o uložení povinnosti zaplatiť finančné zadostučinenie vo výške 100,- eur (II. výrok) a v časti výroku o trovách konania zo sporu o vzájomnej žalobe (IV. výrok) a vo výroku o tom, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (V. výrok) s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie, ktoré je logické a presvedčivé, odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalobcu v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd na základe dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie konštatuje správnosť jeho záveru o tom, že zmluva o úvere a zmluva o zabezpečení splátok úveru, každá zo dňa 03.05.2013, sú vzájomne závislé v zmysle § 52a Občianskeho zákonníka. Tento záver vyplýva zo skutočnosti, ako uviedol súd prvej inštancie, že odmena za doplnkovú službu (inkasovanie splátok) bola inkludovaná v jednotlivých splátkach úveru a aj z toho, že žalovaný pre zisk finančných prostriedkov, ktoré potreboval, musel uzatvoriť zmluvu o doplnkovej službe k zmluve o úvere. Z povahy týchto zmlúv zrejme vyplýva ich vzájomná závislosť. Odvolací súd dopĺňa, že dohoda o zabezpečení splátok úveru je síce zhotovená ako samostatný dokument, ale jej súvis so zmluvou o spotrebiteľskom úvere vyplýva nielen z rovnakého dňa uzatvorenia, ale najmä z toho, že jej predmetom je preberanie peňažnej hotovosti určenej na splátky spotrebiteľského úveru (splácanie ktorého bolo zaškrtnutím príslušného políčka dohodnuté v hotovosti) aj v tom, že režim a doba splácania odmeny na základe zmluvy o zabezpečení splátok úveru zodpovedá režimu a dobe splácania úveru (splatnosť obidvoch splátok v rovnaký deň). Aj zánik zmluvy o zabezpečení splátok úveru (hoci uzatvorenej na neurčitú dobu) závisí od zániku zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Úver je potom potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nesprávneho uvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ), pretože náklady spojené s doplnkovou službou mali byť započítané do ročnej percentuálnej miery nákladov zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

8. Žalobca je aj podľa odvolacieho súdu nositeľom pasívnej legitímácie vo vzťahu k primeranému finančnému zadostučineniu. Podľa § 3 ods. 5 poslednej vety zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Právny predchodca Provident Financial, s. r. o., Bratislava na žalobcu postúpil v zmysle § 524 OZ pohľadávku voči žalovanému aj s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Postúpenie pohľadávky je zmenou subjektu na strane veriteľa záväzkového vzťahu, nie zmenou jeho obsahu. Odvolací súd dopĺňa, že dlžníkovi v zmysle § 529 OZ zostávajú aj po postúpení pohľadávky zachované námietky proti pohľadávke, ktoré mohol uplatniť v čase postúpenia (môže namietat' všetko, čo vylučuje alebo obmedzuje jeho povinnosť splniť pohľadávku, napr. že pohľadávka vôbec nevznikla, nie je splatná, jej výška uvedená v zmluve o postúpení pohľadávky nezodpovedá jeho povinnosti a pod.). V prejednávanej spore sa žalovaný dlžník úspešne bránil namietaním výšky dlhu voči postupníkovi (žalobcovi), čo zdôrazňuje jeho pasívnu legitímáciu v spore o primerané finančné zadostučinenie.

9. Nemožno sa stotožniť s tvrdením odvolateľa, že spotrebiteľ v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. musí namietat' porušenie svojich práv žalobou. Prvá veta uvedeného ustanovenia zákona dáva spotrebiteľovi možnosť domáhat' sa na súde ochrany svojho práva napr. aj použitím prostriedkov procesnej obrany v spore, ktorý nevyvolal, tak ako to urobil žalovaný proti žalobcovi. Nakoľko bol žalovaný so svojou obranou voči žalobcovi úspešný, domáhal sa potom proti nemu dôvodnou protižalobou priznania primeraného zadostučinenia. Zo záveru rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/9/2015, podľa ktorého je potrebné finančné zadostučinenie vnímať ako satisfakciu za psychickú ujmu spôsobenú dlžníkovi v období splácania úveru nemožno vyvodit', že ide o jediné kritérium pre priznanie primeraného zadostučinenia. Odvolateľ priznal, že jeho právny predchodca si ako veriteľ riadne neoveril solventnosť dlžníka, keď sa sústredil na skupiny spotrebiteľov, ktoré by kvôli solventnosti pôžičku nezískali napr. od banky. Takéto porušenie povinnosti veriteľa postupovať pri poskytovaní úveru so všetkou obozretnosťou je podľa odvolacieho súdu ďalším dôvodom priznania primeraného zadostučinenia spotrebiteľovi.

10. Výšku primeraného zadostučinenia prisúdeného súdom prvej inštancie odvolateľ nespochybnil, preto sa ňou odvolací súd nezaoberal.

11. Podľa § 370 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

12. Podľa § 370 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

13. Podľa § 370 ods. 3 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

14. V súlade s citovanou právnou úpravou odvolací súd rozhodol o pripustení čiastočného späťvzatia žaloby o časť istiny 257,50 eur (pôvodne požadovanej žalobcom čiastkou 430,- eur), ku ktorému došlo po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil. Odvolací súd preto v uvedenom rozsahu zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastavil.

15. Pozornosti odvolacieho súdu neušlo, že predmetom súdneho konania bolo zaplatenie istiny 430,- eur spolu s úrokom z omeškania 5,75 % ročne zo sumy 0,00 eur (čo je potrebné považovať za písársku chybu) od 17.12.2016 do zaplatenia. Okresný súd žalobu zamietol nielen o zaplatenie istiny 430,- eur, ale aj o jej príslušenstvo. Žalobca vzal žalobu späť iba o zaplatenie istiny 257,50 eur, preto bolo dôvodným zamietnutie žaloby o úrok z omeškania žiadaný z istiny 430,- eur vo výške 5,75 % ročne od 17.12.2016 do zaplatenia a odvolací súd rozsudok okresného súdu aj v tejto časti ako vecne správny potvrdil.

16. Žalobca podal odvolanie formálne proti celému rozsudku, teda aj proti výroku o zamietnutí vzájomnej žaloby žalovaného po výšku 400,- eur (III. výrok). V tejto časti však žalobca nie je stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), odvolací súd preto jeho odvolanie proti tomuto samostatnému výroku okresného súdu ako podané neoprávnenou osobou odmietol (§ 386 písm. b) C.s.p.).

17. Pri posudzovaní správnosti rozhodnutia okresného súdu o trovách konania o vzájomnej žalobe odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvej inštancie aplikoval zásadu úspechu zakotvenú v § 255 ods. 1 a 2 C.s.p.. Jeho záver o tom, že z tejto právnej úpravy je potrebné vychádzať aj v sporoch, v ktorých výška plnenia závisela od úvahy súdu odvolateľ nespochybnil, takže odvolací súd potvrdil aj časť výroku o trovách konania (časť IV. výroku) o vzájomnej žalobe.

18. Odvolací súd vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby zrušil časť výroku o trovách konania týkajúcu sa zaplatenia čiastky 430,- eur s príslušenstvom (časť IV. výroku) a v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. rozhodol o náhrade trov celého konania (konania na súde prvej inštancie aj odvolacieho konania) o zaplatenie tejto sumy. Odvolací súd aplikoval § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p.. Zastavenie konania o časť istiny 257,50 eur z procesného hľadiska zaviniel žalobca, so zvyškom nároku nebol úspešný. Nárok na náhradu trov tejto časti konania v rozsahu 100 % preto vznikol žalovanému, ktorému bol aj odvolacím súdom priznaný. Zároveň odvolací súd žalovanému ako úspešnému v odvolacom konaní priznal aj náhradu trov odvolacieho konania v časti týkajúcej sa vzájomnej žaloby o prisúdenie primeraného zadosťučinenia, taktiež v rozsahu 100 %.

19. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie o tom, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (V. výrok) formálne napadnutý odvolaním zodpovedá aktuálnej právnej úprave, preto ho odvolací súd tiež potvrdil. Odvolací súd iba pripomína, že súd prvej inštancie bude rozhodovať samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, o výške trov celého, teda aj odvolacieho konania (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).